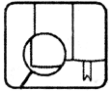

BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA

STUDII BIBLICE
PENTRU MAJORI
EDIȚIE INSTRUMENTARI

La început, Dumnezeu ...

ianuarie – februarie – martie
2013

Traducere: *Loredana Sîrbu*

VIAȚĂ ȘI SĂNĂTATE
BUCUREȘTI - 2012

Autor:
L. James Gibson
Traducere:

Loredana Sirbu

Lectura manuscrisului:

Ciprian Iorgulescu

Tehnoredactare:

George Toncu

Coperta:

Liliana Dincă

Redactor:

Alina Badea

Corectura:

Lavinia Goran

Studiile Școlii de Sabat pentru adulți sunt pregătite de Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale A.Z.Ș. Pregătirea lor este realizată sub îndrumarea generală a Comitetului Mondial al Școlii de Sabat pentru evaluarea manuscriselor, ai cărui membri sunt redactori consultanți. Aceste studii reflectă contribuția comitetului și de aceea nu reprezintă în exclusivitate doar punctele de vedere ale autorului/autorilor.

Textele biblice sunt preluate din traducerea Cornilescu, ed. Casa Bibliei, București 2012. La citatele din cărțile lui Ellen G. White, numărul paginii este cel din original.

Cuprins

La începutul începutului /	3
„A fost odată ...” /	5
Departamentul Școala de Sabat /	7
Înviorați prin Cuvântul Lui! /	8
Citește-ți Biblia! /	10
Întrebări pentru studiul Bibliei la rând /	11
Isus, Creatorul cerului și al pământului /	15
Crearea lumii noastre /	27
„Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea ...” /	39
Creățiunea – o temă biblică /	51
Creățiunea și moralitatea /	63
Creățiunea și căderea în păcat /	75
Ca într-o oglindă, în chip întunecos /	87
Domnul Isus, Dătător și Susținător /	99
Căsătoria, un dar din Eden /	111
Isprăvnicia și natura /	123
Sabatul, un dar din Eden /	135
Creățiunea și Evanghelia /	147
„Un cer nou și un pământ nou” /	159
<i>Vești misionare</i> /	171
<i>Program SperanțaTV</i> /	185

ISSN 1841-6543

La începutul începutului

Deschide Biblia la prima carte, primul capitol, primul verset. Observă că aici nu se spune nimic despre moartea Domnului Hristos pentru păcatele noastre, despre a doua Sa venire sau despre învierea Sa în trup. Nu se spune nimic despre starea morților, despre Ziua Ispășirii și nici chiar despre Sabatul zilei a șaptea.

Primele cuvinte ale Bibliei nu abordează aceste învățături pentru că ele, alături de adevărurile înrudite, nu au nicio valoare dacă sunt despărțite de prima afirmație a Bibliei, și anume: „La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.”

Faptul că Dumnezeu a creat pământul este adevărul fundamental al Scripturii. Toate celelalte învățături biblice – întruparea, crucea, a doua venire etc. – se întemeiază pe adevărul că lumea noastră a fost creată de Dumnezeu.

De aceea evenimentul acesta nu este menționat doar pe primele pagini ale Bibliei, ci și în primele cinci cărți ale lui Moise, în cărțile profeților, în Psalmi, în Evanghelii, în Epistole, în Faptele apostolilor și în Apocalipsa. Mai mult, în aproape toate cazurile, contextul teologic impune interpretarea literală a textului.

Spre exemplu, Pavel a scris că „moartea a domnit, de la Adam până la Moise, chiar peste cei ce nu păcătuiseră printr-o călcare de lege asemănătoare cu a lui Adam, care este o icoana preînchipuitoare a Celui ce avea să vină” (Romani 5:14). Pavel face asocierea dintre Adam și Isus (ambii fiind ființe reale, nu mitologice) și, în plus, contextul pasajului din Romani 5 face o nouă legătură între aceste două personaje și Planul de Mântuire, o doctrină crucială pe care noi o interpretăm tot în sensul cel mai literal: noi suntem niște ființe decăzute și avem de ales între distrugerea finală și viața veșnică – o alegere reală!

De asemenea, Însuși Domnul Isus citează din Geneza 1 și 2: *Drept răspuns, El le-a zis: „Oare n-ați citit că Ziditorul, de la început, i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască și a zis: «De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevastă-sa și cei doi vor fi un singur trup»? Așa că nu mai sunt doi, ci un singur trup. Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă”* (Matei 19:4-6). Dacă El a acceptat și a susținut relatarea facerii lumii ca fiind literală, cum pot susține altceva cei care pretind a fi urmașii Săi?

Numele de *adventiști de ziua a șaptea* pe care îl purtăm oferă o mărturie directă despre crearea lumii în șase zile. Există voci care ne îndeamnă să încorporăm evoluționismul în teologia noastră, însă adventismul de ziua a șaptea și darwinismul sunt două perspective asupra lumii diametral opuse prin însăși natura lor. Categorie, nu le putem susține pe amândouă!

Așadar, studiile de trimestrul acesta abordează doctrina creării lumii, așa cum este ea descrisă în Geneza 1 și 2, și explorează implicațiile ei asupra câtorva dintre convingerile noastre cu privire la moralitate, păcat, căsătorie, isprăvnicie etc. Studiul pornește de la premisa că istoria facerii lumii este literală și va arăta în repetate rânduri că mesajul central al Bibliei este clădit pe acest adevăr istoric.

În acest sens, putem da ca exemplu Evanghelia. Potrivit Scripturii, ființele umane au fost mai bune când au fost create decât sunt acum. Domnul Isus a venit să ne scape de moartea adusă de păcatul comis de Adam și de Eva. Amestecarea adevărilor biblice cu concepțiile nebiblice ne conduce la concluzii absurde, fapt care ar trebui să îl îngrijoreze pe căutătorul onest al adevărului. Pe parcursul acestui trimestru, vom evidenția și alte motive pentru care crearea lumii în mod literal în șase zile este esențială pentru toate convingerile noastre și vom arăta motivul pentru care compromiterea acestui adevăr distruge temelia Evangheliei și învățăturile care ne dau identitatea de adventiști de ziua a șaptea.

L. James Gibson este director al Geoscience Research Institute (www.grisda.org) din Loma Linda, California. A publicat numeroase articole despre relația dintre creațiune și știință.

„A fost odată ...”

Cu aceste cuvinte își încep povestitorii istorisirile ori de câte ori îi conduc pe cei mici pe tărâmul poveștilor copilăriei.

A fost odată ... un început. Sau: A fost odată ... începutul! Începutul poveștilor, începutul istorisirilor, al istoriei, al oamenilor care compun istoria. A fost odată, demult, peste mări fără de țarmuri, într-un întuneric dens, un început. Atunci ... „La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul. Pământul era pustiu și gol; peste fața adâncului de ape era întuneric, și Duhul lui Dumnezeu Se mișca pe deasupra apelor. Dumnezeu a zis: «Să fie lumină!» Și a fost lumină. Dumnezeu a văzut că lumina era bună și Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric. Dumnezeu a numit lumina zi, iar întunericul l-a numit noapte. Astfel, a fost o seară și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua întâi” (Geneza 1:1-5).

Așa își începe povestea de seară un bunic. Un altul, posibil chiar celălalt bunic, îi povestește nepotului, în altă seară, o altă poveste ...

A fost odată o întâmplare fericită. Peste mări și țări, într-un ocean care fierbea de dorința de a realiza ceva, a apărut o celulă vie. Mică, infimă, însă s-a dezvoltat. Și cum plutea ea, așa, întâmplător, din ea a mai ieșit încă una. Și tot așa, astfel că, la un moment dat, prin timp îndelungat, datorită luptei pentru existență (apropo, de unde această dorință în amibă?) și a selecției naturale, prin variații și succesiuni haotice incredibile, pe pământ a apărut primul organism viu. Acesta, ajutat de cele două principii care i-au fost dintotdeauna alături (moartea și suferința – suferința celor slabi, insuficient adaptați, și moartea lor devin, incredibil, mijloace ale creației), se dezvoltă treptat până la stadiul de om.

Departate de a fi simple povești, aceste idei împart lumea de azi în două categorii distincte: creaționiști și evoluționiști. Durerea abia acum începe însă, căci, spun unii (creaționiștii), în funcție de categoria aleasă depinde mai ales viitorul. Pentru că niciunul dintre noi nu a fost de față „la început”, e clar că ambele teorii sunt adoptate prin credință.

Credința de care trebuie să dai dovadă pentru a îmbrățișa teoria evoluționistă ar merita apreciată. În contrast cu aceasta, Biblia îți prezintă viața ca pe un dar, omul ca pe o capodoperă și pe Creator ca pe un Tată. Și, fiind de origine divină, Biblia mai spune ceva și despre cealaltă catego-

rie de oameni: „Căci înadins se fac că nu știu că odinioară erau ceruri și un pământ scos prin Cuvântul lui Dumnezeu din apă ...” (2 Petru 3:5).

„Așa cum ieșise din mâna Creatorului ..., întregul pământ era deosebit de frumos. Nicio urmă de păcat, nicio umbră a morții nu mânjea superba creație. «Stelele dimineții izbucneau în cântări de bucurie și ... toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie» (Iov 38:7). Pământul era astfel un simbol potrivit pentru «Cel care este plin de bunătate și credincioșie» (Exodul 34:6). – Ellen White, *Educație*, pag. 23, ediția electronică

La început ... de an, Dumnezeu vrea să ne ofere binecuvântările Lui în orice zi. Răscumpărați fiind prin sângele Său, putem alege să umblăm împreună cu El până când zilele acestui pământ se vor sfârși. Și atunci, în contrast cu ceea ce susține teoria evoluției, nu vom avea parte (iar) de moarte, distrugere și uitare veșnică, ci de viață, bucurie și împlinire deplină.

„Marea luptă s-a sfârșit. Păcatul și păcătoșii nu mai există. Universul întreg este curat. O singură vibrație de armonie și de bucurie străbate prin creațiunea imensă. De la Acela care a creat toate lucrurile se revarsă viața, lumina și fericirea prin toate domeniile spațiului fără sfârșit. De la atomul minuscul și până la lumile cele mari, toate lucrurile, însuflețite și neînsuflețite, în frumusețea lor neumbrită și într-o bucurie desăvârșită, declară că Dumnezeu este iubire.” – Ellen White, *Tragedia veacurilor*, pag. 679, ed. electronică

Ciprian Iorgulescu,
Școala de Sabat / Lucrarea Personală

DEPARTAMENTUL ȘCOALA DE SABAT ȘI LUCRAREA PERSONALĂ

„Școala de Sabat, dacă este condusă corect, este unul dintre cele mai puternice instrumente ale lui Dumnezeu pentru a conduce sufletele la cunoașterea adevărului.”

(Ellen White, *Sfaturi pentru lucrarea Școlii de Sabat*, pag. 115)

„Școala de Sabat a fost înființată ca să învețe Evanghelia lui Isus Hristos ca răspuns la porunca lui Isus, în lumina celor trei solii îngerești. Rămânând fidelă scopului inițial, Școala de Sabat continuă să transmită vestea bună pentru a câștiga, a susține și a forma pentru Isus Hristos bărbați, femei, tineri și copii din toată lumea.

Aceste obiective sunt îndeplinite prin intermediul următoarelor patru domenii de acțiune:

Studiul Scripturii

Cultivarea unei atitudini de devotament și rugăciune de către toți membrii.

Promovarea creșterii spirituale prin studiul regulat al Cuvântului lui Dumnezeu și împărtășirea credinței cu alte persoane.

Părtășie

Promovarea părtășiei creștine în toate aspectele programului Școlii de Sabat, pe tot parcursul săptămânii.

Lucrul în echipă pentru a iniția și a implementa programe și proiecte care au ca scop câștigarea unor noi suflete pentru Dumnezeu.

Acțiuni de evanghelizare

Organizarea fiecărei părți a programului și a grupelor Școlii de Sabat astfel încât să contribuie la experiența creștină a fiecărui membru, în așa fel încât acesta să devină un magnet spiritual care să îi atragă pe alții la Hristos.

Misiune globală

Încurajarea constantă a copiilor, tinerilor și adulților, în dorința de a servi la proclamarea Evangheliei, în orice loc în care îi poate conduce Domnul.”

(*Manualul Școlii de Sabat*, pag. 26)

„Înviorați prin Cuvântul Lui!”

Să citim Biblia împreună!

Istoric vorbind, Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea și-a întemeiat existența pe Biblie. Adventiștii sunt un popor fondat pe Biblie, care crede în Biblie și citește Biblia. „Înviorați prin Cuvântul Lui” este o nouă inițiativă a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, coordonată de Comitetul pentru învioreare și reformă – Conferința Generală, care are ca obiectiv consolidarea experienței spirituale a fiecărui membru al bisericii.

Studiul Cuvântului lui Dumnezeu, care ne conduce la o experiență de schimbare a vieții prin Isus, stă în centrul înviorării. – Mark Finley, asistentul președintelui bisericii mondiale, pentru lucrarea de evanghelizare

Nimic nu poate înlocui experiența pe care o avem când Îl ascultăm pe Dumnezeu vorbindu-ne prin Cuvântul Său. – Armando Miranda, vicepreședintele bisericii mondiale

Studiul Cuvântului lui Dumnezeu cuprinde trei componente care conduc la învioreare:

- 1. Oferă o bază pentru adevărata învioreare.**
- 2. Stimulează, nutrește și susține adevărata învioreare.**
- 3. Contracarează falsele înviorări.**

Inițiativa, pe scurt

Membrii bisericii sunt încurajați să citească sau să asculte un capitol din Biblie în fiecare zi, începând cu 17 aprilie 2012, prima zi a Comitetului de Primăvară al Conferinței Generale 2012.

Inițiativa a demarat când Ted Wilson, președintele bisericii mondiale, a citit împreună cu președinții Diviziunilor, Geneva 1. Președinții vor încheia această acțiune, citind capitolul 22 din Apocalipsa în cadrul Sesiunii Conferinței Generale din 2015, din San Antonio, Texas. De-a lungul celor 1 171 de zile, de la Comitetul de Primăvară din 2012 și până la începerea Sesiunii Conferinței Generale, pe 2 iulie 2015, participanții vor parcurge

cele 1 189 de capitole ale Bibliei. Citind un capitol pe zi și două pe parcursul Sesiunii Conferinței Generale, milioane de membri participanți își vor duce la bun sfârșit călătoria biblică. Componenta online, găzduită de website-ul *Revival and Reformation* și sponsorizată de Asociația Pastorală, Conferința Generală, le oferă participanților posibilitatea de a-și împărtăși gândurile devoționale.

Uniți prin Cuvântul Lui

„Înviorați prin Cuvântul Lui” va deveni mai mult decât citirea sau ascultarea zilnică a unui capitol din Biblie. Va îndrepta atenția întregii biserici mondiale asupra importanței de a-L cunoaște pe Isus prin Cuvântul Lui și va încuraja familiile să citească Biblia împreună.

„Înviorați prin Cuvântul Lui” poate uni întreaga biserică în jurul Cuvântului lui Dumnezeu și poate schimba milioane de vieți, poate fi un catalizator pentru studiul regulat și sistematic al Bibliei. Ținta inițiativei este de a-i încuraja pe toți membrii bisericii să se lase transformați de Duhul Sfânt în vreme ce, zi de zi, meditează asupra unui capitol din Biblie și se roagă.

În felul acesta, dorim să ne alăturăm acestei inițiative și, începând cu anul acesta, să citim câte un capitol pe zi, potrivit calendarului de citire a Bibliei al Bisericii Adventiste. Studiul Bibliei la rând și întrebările vor fi din capitolele respective.

Biblia a inspirat milioane de persoane, oferind încurajare și speranță. Cititorul va găsi în ea mustrare și sfat, îndemnuri și înțelepciune. Dacă-ți vei face timp s-o deschizi în fiecare zi, te vei întâlni, în paginile ei, nu doar cu niște cuvinte, ci cu Însuși Autorul ei divin, dispus întotdeauna să mângâie fiecare inimă.

Citește-ți Biblia!

IANUARIE	FEBRUARIE	MARTIE
1. 1 Samuel 24	1. 2 Samuel 24	1. 2 Împărați 6
2. 1 Samuel 25	2. 1 Împărați 1	2. 2 Împărați 7
3. 1 Samuel 26	3. 1 Împărați 2	3. 2 Împărați 8
4. 1 Samuel 27	4. 1 Împărați 3	4. 2 Împărați 9
5. 1 Samuel 28	5. 1 Împărați 4	5. 2 Împărați 10
6. 1 Samuel 29	6. 1 Împărați 5	6. 2 Împărați 11
7. 1 Samuel 30	7. 1 Împărați 6	7. 2 Împărați 12
8. 1 Samuel 31	8. 1 Împărați 7	8. 2 Împărați 13
9. 2 Samuel 1	9. 1 Împărați 8	9. 2 Împărați 14
10. 2 Samuel 2	10. 1 Împărați 9	10. 2 Împărați 15
11. 2 Samuel 3	11. 1 Împărați 10	11. 2 Împărați 16
12. 2 Samuel 4	12. 1 Împărați 11	12. 2 Împărați 17
13. 2 Samuel 5	13. 1 Împărați 12	13. 2 Împărați 18
14. 2 Samuel 6	14. 1 Împărați 13	14. 2 Împărați 19
15. 2 Samuel 7	15. 1 Împărați 14	15. 2 Împărați 20
16. 2 Samuel 8	16. 1 Împărați 15	16. 2 Împărați 21
17. 2 Samuel 9	17. 1 Împărați 16	17. 2 Împărați 22
18. 2 Samuel 10	18. 1 Împărați 17	18. 2 Împărați 23
19. 2 Samuel 11	19. 1 Împărați 18	19. 2 Împărați 24
20. 2 Samuel 12	20. 1 Împărați 19	20. 2 Împărați 25
21. 2 Samuel 13	21. 1 Împărați 20	21. 1 Cronici 1
22. 2 Samuel 14	22. 1 Împărați 21	22. 1 Cronici 2
23. 2 Samuel 15	23. 1 Împărați 22	23. 1 Cronici 3
24. 2 Samuel 16	24. 2 Împărați 1	24. 1 Cronici 4
25. 2 Samuel 17	25. 2 Împărați 2	25. 1 Cronici 5
26. 2 Samuel 18	26. 2 Împărați 3	26. 1 Cronici 6
27. 2 Samuel 19	27. 2 Împărați 4	27. 1 Cronici 7
28. 2 Samuel 20	28. 2 Împărați 5	28. 1 Cronici 8
29. 2 Samuel 21		29. 1 Cronici 9
30. 2 Samuel 22		30. 1 Cronici 10
31. 2 Samuel 23		31. 1 Cronici 11

ÎNTREBĂRI PENTRU STUDIUL BIBLIEI LA RÂND TRIMESTRUL I

30 decembrie – 5 ianuarie 1 Samuel 22 – 28 / Tragedia veacurilor, cap. 11

1. Ce a răspuns Ahimelec la acuzația lui Saul?
2. Câți oameni a luat Saul ca să-l urmărească pe David în pustia En-Ghedi?
3. Cât a locuit David la filistenii?
4. Când a înțeles vrăjitoarea că oaspetele ei este Saul?
5. Ce libertăți a dat Dieta din Speir în anul 1526?*

6 – 12 ianuarie 1 Samuel 29 – 2 Samuel 4 / Tragedia veacurilor, cap. 12

1. Ce popor a nimicit Țiglagul?
2. Unde au fost îngropați Saul și fiii lui?
3. Unde a fost scrisă cântarea de jale a lui David pentru Saul și Ionatan?
4. Cine a fost împăratul Israelului după moartea lui Saul?
5. Ce a scris Lefevre înainte de Luther sau Zwingli?*

13 – 19 ianuarie 2 Samuel 5 – 11 / Tragedia veacurilor, cap. 13

1. Unde a fost uns David ca rege peste tot Israelul?
2. Când a dorit David o casă pentru Dumnezeu?
3. De ce Mefiboșet a fost considerat ca unul dintre fiii lui David?
4. Cum au fost tratați solii lui David de către amoniți?
5. Ce i-au scris cei doi episcopi din Țările de Jos Papei ?*

20 – 26 ianuarie 2 Samuel 12 – 18 / Tragedia veacurilor, cap. 14

1. Ce nume a primit Solomon de la Natan?
2. De ce a dat foc Absalom câmpurilor lui Ioab?
3. De ce nu a luat David chivotul cu el când a fugit de Absalom?
4. De ce l-a blestemat Șimei pe David?
5. Cum a lucrat John Bunyan din închisoare?*

* Întrebare din cartea *Tragedia veacurilor*, carte recomandată de Conferința Generală pentru a fi studiată anul acesta.

27 ianuarie – 2 februarie 2 Samuel 19 – 1 Împărați 1 / Tragedia veacurilor, cap. 15

1. Cum i-a mulțumit David lui Barzilai?
2. De ce a fost foamete trei ani în Israel?
3. Cum numea David scutul primit din partea lui Dumnezeu?
4. În a cui arie a zidit David un altar Domnului?
5. Cum s-a ajuns la cultul zeiței rațiunii?*

3 – 9 februarie 1 Împărați 2 – 8 / Tragedia veacurilor, cap. 16

1. De ce trebuia pedepsit Ioab?
2. De ce a fost scos din slujbă Abiatar?
3. Cu ce l-a binecuvântat Dumnezeu pe Solomon?
4. Cum a plecat poporul de la sfințirea Templului?
5. Ce a devenit Noua Anglie pentru cei persecutați?*

10 – 16 februarie 1 Împărați 9 – 15 / Tragedia veacurilor, cap. 17

1. Cine a vestit dezbinarea Israelului?
2. Unde a așezat Ieroboam cei doi viței?
3. De unde a venit prorocul pentru a transmite mesajul lui Dumnezeu lui Ieroboam?
4. Câți ani a domnit Ieroboam?
5. Ce a declarat pastorul bisericii din Salem?*

17 – 23 februarie 1 Împărați 16 – 22 / Tragedia veacurilor, cap. 18

1. Ce proroc a vestit sentința lui Dumnezeu împotriva lui Baesa?
2. Cum s-a autocaracterizat Obadia?
3. Cine trebuia să-l ungă pe Hazael ca împărat al Siriei?
4. Cum a fost ucis Ahab?
5. La ce concluzie a ajuns Miller în anul 1818?*

24 februarie – 2 martie 2 Împărați 1 – 7 / Tragedia veacurilor, cap. 19

1. De ce nu a fost vindecat regele Ahazia?
2. De ce îl căutau fiii prorocilor pe Ilie?
3. Cum a reacționat împăratul lui Israel la citirea scrisorii împăratului Siriei?
4. Ce atitudine au avut leproșii când au descoperit că sirienii s-au retras?
5. Cum a înțeles Miller textul din Daniel 4:14?*

3 – 9 martie 2 Împărați 8 – 14 / Tragedia veacurilor, cap. 20

1. De ce a plâns Elisei când l-a văzut pe Hazael?
2. Ce femeie i-a omorât pe toți cei de neam împărătesc?
3. Ce vârstă avea Ioas când a ajuns împărat?
4. De ce nu i-a ucis Amația pe fiii ucigașilor tatălui său?
5. Ce lucrare a făcut cartea lui Lacunza?*

10 – 16 martie 2 Împărați 15 – 21 / Tragedia veacurilor, cap. 21

1. Cum este caracterizat Azaria ca împărat?
2. Cine a fost ultimul împărat al lui Israel?
3. Cine au devenit samariteni?
4. În cât timp s-a însănătoșit Ezechia?
5. Care este cauza întunericii spirituale?*

17 – 23 martie 2 Împărați 22 – 1 Cronici 3 / Tragedia veacurilor, cap. 22

1. Cum a reacționat Iosia când a auzit ce scrie în cartea legii?
2. Cine l-a pus în lanțuri pe Ioahaz?
3. Cine a fost ultimul rege al lui Iuda?
4. Câte soții a avut Caleb?
5. Cum s-a împlinit strigarea de la miezul nopții în mișcarea adventă?*

24 – 30 martie 1 Cronici 4 – 10 / Tragedia veacurilor, cap. 23

1. Cine era mai cu vază decât frații săi?
2. De ce pierdut Ruben dreptul de întâi născut?
3. Cine a avut 150 de fii și nepoți?
4. Cine erau cei ce petreceau noaptea în jurul Casei Domnului?
5. Ce i-a determinat pe credincioși să examineze mai atent subiectul Sanctuarului?*

Isus, Creatorul cerului și al pământului

Pentru studiul din săptămâna aceasta, citește: Geneza 1:1; Evrei 11:3; Psalmii 19:1-3; Ioan 1:1-3, 14; Coloseni 1:15, 16; Ioan 2:7-11.

Sabat după-amiază

**Text de memorat: „La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.”
(Geneza 1:1)**

Numai ceva care e mai presus de un lucru poate crea lucrul respectiv. Numai o Ființă mai presus de univers ar fi putut crea universul. Iar Ființa aceasta este Dumnezeu descoperit în Biblie, Dumnezeul căruia ne închinăm și Îi slujim, fiindcă El este Creatorul nostru.

Pe de altă parte, aflăm că acest Dumnezeu – Cel care a creat universul, Cel care a umplut spațiul cosmic cu miliarde de galaxii – este același Dumnezeu care a venit pe pământ ca om pentru a trăi în mijlocul nostru și, chiar mai mult, pentru a purta singur pedeapsa pentru păcatele noastre.

Uneori spunem că anumite lucruri sunt „prea frumoase ca să fie adevărate”. Totuși ce ar putea fi mai frumos pentru noi, niște ființe păcătoase care trăim într-o lume decăzută, plină de suferință, decât să cunoaștem adevărul minunat al dragostei Creatorului nostru, o dragoste atât de mare, care L-a determinat să coboare la noi în persoana Domnului Hristos și să Își lege pentru totdeauna destinul de noi?

Cum ar trebui să arate viața noastră, în lumina acestui adevăr extraordinar?

1. Care este prima afirmație a Scripturii? Geneza 1:1

Din dorința de a-L îndepărta pe Dumnezeu din conștiința omului, multă vreme s-a susținut ideea că universul a existat dintotdeauna – nu a fost creat, deci nu există un Creator – sau ideea că a apărut la întâmplare. Dar dovezile că universul a avut un început au devenit atât de puternice, încât aproape toți oamenii de știință le-au acceptat, cel puțin deocamdată (teoriile științifice, chiar și cele considerate a fi de necontestat, sunt deseori schimbate sau respinse).

2. Ce aflăm din Evrei 11:3 despre Dumnezeu și despre crearea universului?

La fel ca Geneza 1:1, Evrei 11:3 este un text plin de mister și de lucruri pe care nu le putem explica pe baza cunoștințelor actuale. Totuși el pare să ne spună că universul nu a fost întocmit dintr-o materie preexistentă. Universul a fost creat prin puterea Cuvântului lui Dumnezeu, adică atât materia, cât și energia au fost aduse la existență prin puterea Sa.

Creția din nimic mai este cunoscută sub denumirea de creație *ex nihilo*. Și noi, oamenii, putem crea diferite lucruri, dar nu suntem capabili să creăm ceva din nimic. Putem schimba forma materiei preexistente, dar nu avem puterea de a crea *ex nihilo*. Numai Dumnezeu are această putere supranaturală. Aceasta este una dintre deosebirile fundamentale dintre Dumnezeu și oameni. Ea ne aduce aminte că însăși existența noastră depinde de Creator.

De altfel, verbul „a făcut” din Geneza 1:1 provine dintr-o rădăcină a unui cuvânt ebraic întrebuițat cu referire exclusivă la activitatea creatoare a lui Dumnezeu. Numai Dumnezeu poate crea astfel (vezi și Romani 4:17).

Ce argumente poți prezenta pentru a susține ideea că singura explicație logică a creării lumii este aceea a existenței unui Creator supranatural care Se află mai presus de această creație? Pregătește-te să-ți prezinți argumentele în cadrul grupeii Școlii de Sabat.

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să înțeleagă pe ce se bazează dreptul lui Dumnezeu la suveranitate asupra tuturor ființelor.

La nivelul sentimentelor: Să cultive atitudinea de venerație față de măreția lui Dumnezeu, inspirați fiind de experiența din Isaia 6.

La nivel practic: Să respecte dreptul lui Dumnezeu de a fi suveran asupra emoțiilor lor și a deciziilor pe care le iau în viața personală.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Ce anume Îl face pe Dumnezeu să fie Dumnezeu?

- A. Dumnezeu a existat înaintea tuturor lucrurilor care au fost create. Ce concepții despre Dumnezeu sunt compatibile cu acest adevăr și ce concepții nu sunt compatibile? Din ce motiv nu sunt compatibile?
- B. De ce este important ce credem despre modul în care Dumnezeu a creat lumea?

II. Sentimente: Venerație față de măreția lui Dumnezeu

- A. În ce moduri este influențată viața ta de dreptul lui Dumnezeu la suveranitate și închinare exclusivă?
- B. Recitește Isaia 6. Ce simțăminte îți inspiră pasajul acesta față de Dumnezeul care te-a creat?

III. Practic: Onorează-L pe Dumnezeu ca Suveran al tău

- A. În ce fel ne influențează concepția creaționistă despre Dumnezeu percepțiile și deciziile?
- B. Ce poți face pentru a accepta ca Dumnezeu să fie stăpân peste emoțiile tale?

Rezumat: Calitatea de Creator este importantă pentru că ea este un atribut care Îi aparține în exclusivitate lui Dumnezeu, un atribut care Îl deosebește de toate celelalte ființe. Pe acest atribut se întemeiază dreptul Său la suveranitate și la întâietate în viața noastră. Felul în care interpretăm *modul* în care El a creat universul va avea un impact semnificativ asupra concepției noastre despre suveranitatea divină, dar și asupra viziunii noastre despre obligațiile și responsabilitățile omului. Doctrina biblică a creațiunii ar trebui să ne inspire acea venerație și supunere față de Dumnezeu care sunt descrise în Isaia 6.

3. Cine ne vorbește despre lucrarea lui Dumnezeu? Psalmii 19:1-3; Romani 1:19,20. Ai reușit să cunoști acest adevăr din proprie experiență? În ce fel ne ajută știința modernă să apreciem și mai mult puterea și înțelepciunea Creatorului nostru?

Nu orice tip de mediu este capabil să susțină viața. Se pare că universul trebuia să fie extrem de bine plănuit pentru ca să poată exista viața. În primul rând, elementele de bază ale oricărei materii – atomii – trebuie să fie suficient de stabile ca să poată fi aduse la existență obiecte materiale stabile. Stabilitatea atomilor depinde de forțele care mențin unite diferitele lor părți. Atomii conțin particule încărcate electric care se atrag și se resping în același timp. Forțele de atracție și de respingere trebuie să fie bine echilibrate. Dacă forțele de atracție ar fi prea puternice, s-ar forma numai atomi mari și nu ar exista hidrogen. Fără hidrogen, nu ar exista apă și, prin urmare, nu ar exista viață. Dacă forțele de respingere ar fi prea puternice, s-ar forma numai atomi mici (ca hidrogenul, de exemplu) și nu ar exista carbon sau oxigen. Fără oxigen, nu ar exista nici apă, nici viață. Carbonul este și el esențial pentru toate formele de viață, așa cum le știm în prezent.

Pe lângă faptul că trebuie să fie stabili, atomii trebuie să aibă capacitatea de a interacționa unii cu alții pentru a alcătui nenumărați compuși chimici. E necesar să existe un echilibru între forțele care țin moleculele laolaltă și energia necesară pentru dividerea moleculei, astfel încât să aibă loc reacțiile chimice de care depinde viața.

Faptul că universul nostru corespunde atât de bine condițiilor necesare vieții i-a uimit pe oamenii de știință și i-a determinat pe mulți dintre ei să declare că universul pare a fi proiectat de o Ființă inteligentă.

Totodată, lumea noastră trebuie să fi fost proiectată înțelept pentru ca viața să existe. Valorile temperaturii trebuie să fie prielnice vieții; de aceea distanța de la Soare, viteza de rotație și compoziția atmosferei trebuie să fie toate într-un echilibru corespunzător. Iar acestea sunt numai câteva dintre detaliile care au fost bine puse la punct. Cât de adevărat este că înțelepciunea lui Dumnezeu se vede în lucrurile pe care El le-a creat!

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Relația noastră cu Dumnezeu nu trebuie să fie doar caldă și bazată pe iubire, ci, totodată, trebuie să recunoască dreptul Său de a fi suveran asupra tuturor aspectelor vieții noastre. Creațiunea este fundamentul biblic al dreptului Său la suveranitate.

Recomandare: Obiectivul studiului de săptămâna aceasta este să sublinieze importanța creațiunii pentru concepția noastră despre Dumnezeu și pentru atitudinea pe care ar trebui să o avem față de El.

Ți s-a întâmplat să participi vreodată la un eveniment special în care oamenii să-și exprime sentimentele de prețuire și de admirație profundă față de o „mare” personalitate? Lista marilor oameni cu merite deosebite din diferite domenii (oameni de știință, sportivi, actori, conducători de stat etc.) diferă de la o cultură la alta. Câteva exemple ar fi: Albert Einstein, Regina Elisabeta I a Marii Britanii, Aristotel și Nelson Mandela. În ceea ce privește cultura pop, oamenii intră în extaz când se întâlnesc cu cântăreți și cu actori celebri. Realizările și reportajele din media le creează adesea o imagine publică menită să stârnească încântarea și respectul admiratorilor și fanilor, care ajung uneori să aibă reacții extreme.

Pe de altă parte însă, oamenii nu apreciază la justa valoare măreția și lucrările lui Dumnezeu și nu își manifestă adorația față de calitățile Sale și față de puterea Sa. Este ca și cum am spune: „Dumnezeu a creat din nimic?! Bine, și? De ce este lucrul acesta relevant pentru mine? Dumnezeu susține lumea neîntrerupt?! Da, bineînțeles, cred că o susține, dar lucrurile acestea deja le cunosc. Nu mai există niciun alt subiect nou de discuție?”

Pentru mulți, creațiunea din Geneza pare a fi o temă atât de cunoscută și de studiată, încât, deși nu le-ar fi greu să o abordeze, nu li se mai pare neapărat interesantă. De ce ar trebui să conteze pentru noi faptul că Dumnezeu a creat universul?

Activitate introductivă: Discutați despre reacțiile pe care le au oamenii atunci când sunt în prezența unei „mari” personalități. De ce credeți că reacționează așa? Pe de altă parte, cum ar trebui să ne simțim în prezența lui Dumnezeu? Ce anume Îl face pe Dumnezeu să fie „mare”? Ce impact ar trebui să aibă acest fapt asupra emoțiilor și gândurilor noastre când venim în prezența Sa?

- 4. Citește Ieremia 51:15,16 și Psalmii 33:6,9. În afară de înțelepciune, ce altă însușire a lui Dumnezeu este menționată în relatarea faptului că El a creat lumea? Cum s-a manifestat ea în acel moment? Ce înseamnă acest adevăr pentru noi?**

Nu știm foarte exact cum a creat Dumnezeu, dar știm că a creat prin cuvântul Său plin de putere. Toată energia din toate locurile din univers își are originea în cuvântul lui Dumnezeu. Toată energia de care dispunem a venit la existență prin puterea Sa. Graviția din tot universul, fiecare stea și fiecare gaură neagră au apărut ca urmare a puterii Sale.

Cea mai mare cantitate de energie se găsește, probabil, în atom. Pe bună dreptate, suntem impresionați de puterea armelor nucleare, în care o cantitate mică de materie este convertită într-o cantitate mare de energie. Oamenii de știință ne spun că toată materia conține cantități mari de energie. Dacă o cantitate mică de materie poate produce energia uriașă a unei arme nucleare, gândește-te câtă energie există în materia de pe planeta noastră! Totuși aceasta nu e nimic în comparație cu energia înmagazinată în materia din univers. Gândește-te câtă putere a utilizat Dumnezeu pentru a aduce universul la existență!

Mulți oameni de știință cred că actele de creație ale lui Dumnezeu sunt limitate de „legile naturii”. Dar ideea aceasta contrazice total Biblia. Dumnezeu nu este limitat de legile naturii; din contră, El este cel care i-a impus naturii niște reguli. Puterea Sa nu a respectat întotdeauna tiparele pe care noi le numim „legi ale naturii”.

Spre exemplu, o lege fundamentală a naturii este „legea conservării materiei și a energiei”. Conform ei, cantitatea totală de materie și de energie din univers rămâne constantă. Dar cum a fost posibil ca universul să apară din nimic dacă legea aceasta ar fi fost inviolabilă? Cuvântul creator al lui Dumnezeu nu este limitat de „legile” științei. Dumnezeu este suveran peste tot ce a creat și este liber să Își aducă la îndeplinire voința.

Gândește-te cât de mare este universul. Gândește-te ce putere uriașă a fost necesară pentru crearea lui. Îți dai seama că Dumnezeuul acesta, care dispune de atâta putere, ne iubește și, mai mult, a murit pentru noi? Cum îți poți forma deprinderea de a întrebuița acest adevăr uimitor drept sursă de încurajare?

2. APROFUNDEAZĂ!

Recomandare: Creațiunea este marca Divinității în Biblie și, în același timp, este fundamentul dreptului lui Dumnezeu la suveranitate asupra noastră. Faptul că Dumnezeu este Creatorul ar trebui să-i inspire credinciosului sentimentul corespunzător de venerație și de supunere față de El.

Comentariu biblic

Un Creator care există prin Sine Însuși

(Recitiți în cadrul grupei Isaia 40:18-26.)

De ce este atât de important ce credem despre creațiune? Un motiv esențial este acesta: în teologia Bibliei, calitatea de Creator este semnul de identificare a Divinității. Ceea ce a creat Dumnezeu este dovada că El este Dumnezeu. Ideea aceasta reiese în mod special din Isaia 40:18-26. Isaia îi aruncă poporului Israel o provocare: „Cu cine voiți să asemănați pe Dumnezeu?” Întrebarea lui pare a avea un singur răspuns: „Cu nimeni.” Dumnezeu nu poate fi asemănat cu nimic și cu nimeni. După aceea, Isaia Îl compară pe Dumnezeu cu un idol turnat și îmbrăcat în aur de meșteșugari (vers. 19,20). Ideea pe care vrea să o transmită este aceea că idolul este creat de cineva. În versetele 21-23 (unde utilizează limbajul specific al primelor capitole din Geneza), el continuă firul argumentației, arătând că, spre deosebire de idoli, Dumnezeu este Creatorul tuturor lucrurilor.

În versetul 25, el repetă provocarea și aduce din nou în discuție creația lui Dumnezeu ca semn care Îl distinge de orice altă ființă (vers. 26). Mesajul este limpede: idoli nu pot fi Dumnezeu pentru că ei sunt creați, pe când Dumnezeu este Creatorul care nu a fost creat, ci există prin Sine Însuși. Prin urmare, închinarea înaintea unui lucru creat înseamnă idolatrie. Așadar, pentru Isaia, calitatea de Creator necreat Îl distinge pe Dumnezeu de toate ființele. Numai Cel care a creat toate lucrurile poate fi Dumnezeu.

Apocalipsa 4:11 dezvoltă această idee. Versetul acesta arată că dreptul lui Dumnezeu de a primi slava, cinstea și puterea se datorează calității Sale de Creator. Astfel, creația supranaturală este semnul biblic al Divinității și totodată fundamentul dreptului legitim al lui Dumnezeu de a governa universul.

Dar acum se pune întrebarea: Ce fel de divinitate este compatibilă cu descrierea lui Dumnezeu din Geneza 1:1? Potrivit acestui verset, Dumnezeu

5. Cine spun scriitorii Noului Testament că este Creatorul? Ce implicații are acest fapt? Ioan 1:1-3,14; Coloseni 1:15,16; Evrei 1:1,2.

Ioan spune că Isus este Cuvântul (*Logos*) și pune semnul egal între El și Dumnezeu. Mai exact, Isus este Cel prin care au fost create toate lucrurile. În timpul lui Ioan, termenul *logos* era utilizat, de regulă, cu sensul de „principiu creator”. Cititorii săi erau familiarizați cu conceptul de *logos*, care, pentru ei, însemna „principiu creator” sau, mai simplu, „creator”. Ioan a aplicat la Isus acest concept cunoscut, arătând că El este adevăratul Creator. Isus, Logosul, Cel Întrupat care a trăit în mijlocul nostru, a fost prezent la începuturi și, mai mult decât atât, a fost Cel prin care a fost creat universul. Aceasta înseamnă că putem citi Geneza 1:1 astfel: „La început, Isus a făcut cerurile și pământul.”

Cuvintele lui Pavel din Coloseni 1 se armonizează cu cele ale lui Ioan, întrucât amândoi Îl identifică pe Creator ca fiind Isus Hristos. Toate lucrurile au fost create prin El. Pavel mai adaugă lângă acesta alte două atribute: (1) El este chipul Dumnezeului celui nevăzut. Noi suntem păcătoși și nu Îl putem vedea pe Dumnezeu Tatăl, dar Îl putem vedea pe Isus. Dacă vrem să știm cum este Dumnezeu, putem studia viața lui Isus (Ioan 14:9); (2) Isus este „Cel întâi născut din toată zidirea” (Coloseni 1:15). În acest context, „Cel întâi născut” nu se referă la originea Sa, ci la statutul Său. Primul născut era capul familiei și moștenitorul averii. Isus este „Cel întâi născut” în sensul că El este conducătorul legitim al familiei omenești, în baza calității Sale de Creator și a Întrupării Sale (faptul că a luat asupra Sa natura noastră umană). Isus nu este o ființă creată, ci este una cu Tatăl din veșnicie.

Evrei 1:1,2 reia ideile din acest pasaj din Coloseni. Isus a fost numit moștenitorul tuturor lucrurilor și este Cel prin care a fost creată lumea. Pe lângă aceasta, El este reprezentarea exactă a naturii Tatălui, un alt fel de a exprima ideea că El este „chipul lui Dumnezeu”.

Ce ai răspunde dacă te-ar întreba cineva: „Cum este Dumnezeul tău?” Ce argumente ai putea aduce în sprijinul afirmațiilor tale?

Comentarii pentru instructori

preexistă începutului. Dumnezeu a existat înainte de început. Aceasta înseamnă că nimic din ceea ce are început nu poate fi considerat ca făcând parte din Ființa divină. În concluzie, Geneza 1:1 elimină ca neîntemeiată concepția panteistă despre Dumnezeu, întrucât, în panteismul pe deplin dezvoltat, se pune semnul egal între universul material și Dumnezeu. Însă, din punct de vedere biblic, universul material a avut un început, ceea ce înseamnă că nu poate face parte din Dumnezeu, pentru că El nu a fost creat și nu are început.

De asemenea, Geneza 1:1 face dificilă susținerea panenteismului (care e diferit de panteism). Panenteismul susține că toată realitatea materială este *în* Dumnezeu, face parte din ființa Sa, dar Dumnezeu este mai mare decât acest „tot” care este în El.

Din punct de vedere biblic, acest „tot” care are un început, nu poate să facă parte din Ființa Aceluia care este fără început și fără sfârșit, care este desăvârșit și care nu Se schimbă. Cum putem gândi că schimbările continue din univers, unde Dumnezeu Își manifestă continuu puterea creatoare, au loc în ființa Sa? Geneza 1, la fel ca întreaga Scriptură, descrie un Dumnezeu care este deplin, complet, căruia nu-I lipsește nimic, care nu are nevoie să I se adauge ceva și care nu Se schimbă.

Geneza 1:1 arată astfel că Dumnezeu este unic și distinct de creația materială. Acest statut al Său de ființă unică și distinctă de universul material, împreună cu faptul că El a creat cosmosul, Îi dau dreptul la suveranitate asupra întregii realități, așa cum se afirmă în Apocalipsa 4:11. Ca Autor, El are dreptul de a avea anumite scopuri și planuri pentru creația Sa, precum și dreptul de a le cere socoteală ființelor înzestrate cu putere de alegere pentru încălcarea acestor scopuri și planuri, prin înlocuirea lor cu propriile scopuri și planuri.

De discutat: Ce vor să spună scriitorii Noului Testament despre Domnul Hristos atunci când declară că prin El au fost create toate lucrurile? (Vezi Ioan 1:3,4; 1 Corinteni 8:6; Coloseni 1:16,17; Evrei 1:2,3,10-12.)

6. Ce ne spune Ioan despre puterea creatoare a lui Dumnezeu? Ioan 2:7-11; 6:8-13; 9:1-34.

Minunile acestea ne ajută să ne facem o idee despre puterea pe care o are Dumnezeu asupra lumii materiale pe care El Însuși a creat-o.

În primul rând, ce proces e necesar să aibă loc pentru a transforma apa direct în must? Noi nu-l cunoaștem. Pentru realizarea acestei minuni a fost nevoie de o acțiune care să depășească legile naturii, cel puțin așa cum le cunoaștem noi.

În minunea înmulțirii peștilor și pâinilor, Isus a pornit de la cinci pâini și doi pești mici și a ajuns la suficienți pești și pâini cât să hrănească o mulțime de oameni și să fie umplute douăsprezece coșuri cu firimituri. Toate aceste alimente erau alcătuite din atomi și molecule. La final, au fost mult mai mulți atomi și mult mai multe molecule decât existau în pâinile și peștii de la care s-a pornit. Cum au apărut aceste molecule în plus, dacă nu prin intervenția supranaturală a lui Dumnezeu?

Mai mult, ce modificări s-au produs în organismul bărbatului orb în momentul în care el a fost vindecat? Era orb din naștere; deci creierul lui nu fusese niciodată stimulat să formeze imagini din mesajele transmise de ochi prin nervul optic. Prin urmare, creierul lui a fost refăcut pentru a fi capabil să proceseze informațiile primite, să formeze imagini și să interpreteze sensul lor. De asemenea, a existat o problemă la nivelul ochiului în sine. Poate că anumite celule fotoreceptoare se formau incorect ca rezultat al unei mutații apărute în ADN-ul lui. Sau poate că la naștere s-a produs o mutație la nivelul genelor responsabile pentru dezvoltarea părților componente ale ochiului – retina, nervul optic, cristalinul etc. Sau poate că s-a produs un accident care a împiedicat funcționarea corespunzătoare a ochiului.

Oricare ar fi fost problema de care suferea acest orb, cuvintele lui Isus au făcut să existe molecule și celule potrivite în locul potrivit, creând receptori funcționali, conexiuni neuronale și celule nervoase funcționale, astfel încât lumina care pătrundea în ochi să formeze o imagine, iar omul să poată recunoaște imagini pe care nu le mai văzuse niciodată.

Este minunat să vedem întâmplându-se minuni, dar la ce pericole ne expunem dacă ne întemeiem credința pe ele? Atunci pe ce trebuie să ne întemeiem credința?

3. APLICĂ!

Recomandare: Discutați ce înseamnă pentru viața noastră de zi cu zi faptul că Dumnezeu este Creatorul. Instructorul trebuie să conducă discuția spre zona ideilor practice despre cum poate căpăta sens creațiunea în viața noastră, în special în ceea ce privește suveranitatea lui Dumnezeu asupra vieții personale.

Întrebări pentru meditație

Ce deosebiri există între viața unui om care recunoaște și onorează dreptul lui Dumnezeu la suveranitate asupra Sa și viața unui om care nu-I recunoaște acest drept?

Ce îți spune istoria facerii lumii din Geneza despre planurile pe care le are Dumnezeu pentru viața ta?

Există un plan divin pentru relațiile tale cu celelalte ființe? Dacă da, care este acesta?

Care este planul lui Dumnezeu pentru alimentația ta?

Cum ne ajută istoria facerii lumii noastre să ne formăm o opinie despre atitudinea potrivită față de natură?

Are creațiunea implicații asupra modului în care ar trebui să ne purtăm cu animalele (insistă asupra violenței asupra animalelor)? Dacă da, care sunt?

Ce influență are creațiunea asupra modului în care te închini lui Dumnezeu?

Cum poți demonstra cel mai bine adevărul creațiunii în relație cu dreptul lui Dumnezeu la suveranitate, onoare, putere și închinare?

4. ILUSTREAZĂ!

Activitate: Domnul Isus a declarat că îngrijorările vieții înăbușă Cuvântul lui Dumnezeu sădit în inima noastră. Astfel, semnificația faptului că El ne-a creat ajunge să fie îngropată sub muntele de obligații de care trebuie să ne achităm. Invită-i pe membrii grupei să discute despre modul în care viața modernă poate diminua influența exercitată de adevărul despre facerea lumii asupra conștiinței noastre și despre modalitățile prin care ne putem opune acestor influențe.

„Lucrarea de creațiune nu poate fi explicată niciodată prin știință. Ce știință poate lămuri taina vieții?

Teoria că Dumnezeu nu a creat și materia atunci când a adus lumea la ființă este neîntemeiată. La plămădirea lumii noastre, Dumnezeu nu a fost îndatorat unei materii preexistente. Dimpotrivă, toate lucrurile materiale și spirituale au apărut înaintea Domnului Iehova la glasul Lui și au fost create în vederea planului Său. Cerurile și toată oștirea lor, pământul și toate lucrurile de pe el nu sunt doar lucrarea mâinii Sale; ele au luat ființă prin suflarea gurii Sale.” (*Mărturii*, vol. 8, pag. 258, 259)

„El n-a descoperit niciodată oamenilor modul exact în care a adus la îndeplinire lucrarea creațiunii. Înțelepciunea omenească nu poate pătrunde tainele Celui Preaînalt. Puterea Sa creatoare este tot atât de nepătrunsă ca și existența Sa.” (*Patriarhi și profeți*, pag. 113)

Întrebări pentru discuție

În cadrul grupeii, discutați despre răspunsul dat la întrebarea finală de la secțiunea de duminică.

1. Știința vorbește despre așa-numitele „coincidențe antropice” (din cuvântul grecesc *anthropos* care înseamnă „om”), despre echilibrul extraordinar de fin existent între forțele naturii, echilibru care face posibilă existența omului. Trebuie totuși să observăm utilizarea tendențioasă a cuvântului *coincidențe*. Dacă nu crezi în Dumnezeu, trebuie să pui pe seama simplei coincidențe aceste echilibre uimitoare. Cum poți arăta că este mai rezonabil să crezi că aceste echilibre au fost realizate de Dumnezeu Creator decât să le consideri niște simple „coincidențe”?
2. Gândește-te cu câtă dragoste i-a creat Dumnezeu pe Adam și pe Eva și le-a oferit drept cămin o grădină frumoasă, deși știa că avea să sufere și să moară pe Golgota din cauza oamenilor pe care îi crea. Ce aflăm despre dragostea lui Dumnezeu din decizia Sa de a continua totuși să creeze?
3. Compară teoria Big Bangului cu descrierea facerii lumii din Geneza 1:1. Ar putea fi Big Bangul o ilustrare potrivită a modului în care universul a venit la existență prin Cuvântul lui Dumnezeu? Ce întrebări sau probleme ridică această idee? De ce e periculos să asociem teologia noastră cu o teorie științifică (mai ales că știința se schimbă atât de frecvent)?